

útles: „See on üks komeet ehk sabaga tåht, ja ei tåhenda mingisugust föda.“ — „Ah, see on kommet?“ útles esimene immekö pannes. „Mis kommetit ta siis teeb? Ma olen kuulnud, et linnas ikka kommeti tegijad olla, ja nüüd on maal ka näha!“ — „M'ul on praegu tallis üks komeet ehk sabaga tåht“, wästas teine. „Eks too teda siia, et ma ka seda kommetit näha saaks，“ küsits esimene. Külamees töi oma ruuna tallist wålja ja útles: „Waata, kas 'pole suurem ja ilusam saba kui sellel', mis taewas paistab?“ Ruun lõi takka üles — ja mees langeb maha ning útles: „Sina ka oma kommeti tükiga!“ — „Ei!“ wästas ruuna peremees, „Kust ta siis komeeti tükki on? Ta on ju terve komeet iši!“

Kaks wana tüdrufud läksivad kord ühe kaardimoori juure, temalt tådust saama, kas n'ad mitte ometige ükskord mehele ei peaks saama? Kaardimoor pani kaardid wålja, wästas natukene aega ja útles siis mehele mineja himuliste: „Teie ei saa mitte enne mehele,

kui ühe poissmehe aset ilma tema nágemata ümber pöörda saate.“ See oli ka kord mehe himuliste tüdrufutele õnnekö läinud, seda teha. Aga kaardimoori ettekuulutus jái siiski waleks.

Kord palkas üks peenes riides kelm wara hommitul kellu 3 aéal kaks töömeest enesele, kes teda mitte ei tunnud, ja lubas neile hääd pááwa palka anda. Meestele, kes just tööd otsisivad, oli see kui taewast antud önn, ja tegiwas kauba ára. Kelm wiis neid ühe kiwi katusega maea juure ja útles, et ta tahata kiwid páált maha wötta laška ja papi (paberi) katust asemele panna. Kåskis aga mehi ka häästi tasakeste neid ára wötta, et mitte mõni katki ei läheks, sest ta tahata neid ára müúa, laks siis iši minema selle subamisega, et ta varsi jálle tagasi tussa. Mehed, kes teda mäjaperemehe arwasiwat olewat ja midagi paha ei tåädnud môtelda, hakkasivad ka kohe tubliste tööle. Kui maea omanik úles árkas ja seda kabinat kuulis, tuli ta kohe wålja ja nagi emaks ehmatuseks kaunis hult katust juba